

Rosa Maria Martín Salazar

EHUKO IRAKASLEA ETA IKUS-ENTZUNEZKOETAN ADITUA

Zertarako balio du kazetari batek?

Errealitatearen kronista izateko, munduan zehar gertatzen dena ikusi eta entzun ondoren, etxean lasai dagoenari kontatzeko. Halaxe erakutsi zidaten fakultateko lehen urte haietan. Ikasgaiak ez zuen erabat suntsitu nik hamaika urterekin amestu nuen ametsa, baina apalegia iruditu zitzaidan helburua. Adin hartan kazetaria izan nahi nuela erabaki nuenean, munduaren aldaketa nerabilen buruan, nolakoa eta horrelakoa behar zuen kazetariaren xedeak. Egun haietan hil zen diktadore bat, eta etxean eta auzoan horrenbeste esan ziguten honetaz eta hartaz hitzik ez egiteko, niri dena kontatzeko grina piztu zitzaidala. Hain neukan argi orduan errealitatean gertatzen zena kontatuz gero, mundua hobetuko zela... Ez hain baikor eta utopiko, baina antzeko mitoa eraiki zidaten unibertsitatean izan nituen irakasle gehienek. Eta oraindik ere, orri hauen arduradunen buruan militantziatik hurbil dabilen mito berberak darrai.

Albistegintza ogibide modura utzita, ikerketa akademikoa burutzea egokitu zitzaidan. Kazetaritzaren funtzioaz galdetu genien ikus-entzunezko hedabideetako kazetari. Erantzunek aire berria ekarri digute: informazio zorrotz, objektibo eta inpartziala emateaz gain (ohikoa), “azkar” eman beharra aldarrikatzen

INIGO AZKONA

dute, baina horrekin batera, “eguneroko bizi-tza errazago egingo duen informazioa ematea” eta “ikusentzulegoa entretenitzea” omen dira kazetariaren gaurko betebeharrak. Aitzitik, inkestatu gehienen ustez, ekidin beharrekoak lirake ondorengo hauek: gatazketan bitartekaritza lana egin, eragina izan eta iritzia sortzea.

Urte amaierarekin batera argitaratu du 2009ko balantzea Mugarik Gabeko Kazetariak elkarteak: munduan 76 kazetari erailda, 33 bahituta, 500 baino gehiago atxilotuta. Gerrak eta hauteskundeak izan omen dira

arriskurik suminena sortu dutenak, hots, boterea aldatzeko giltza-egoerak.

Herri honetan ere sua pizten ibiltzen diren lerro editorialak pairatzen ohitu gara. Hedabide piromanoak. Etengabe sua pizten jarduten duten zuzendaritza-taldeak: batzuk *status quo*a berretsi guran, hauts-saltzaile bilakatu direlako; beste batzuk, iraultza erdietsi ezinik, subertsioa suaren beren bertsioarekin nahastu dutelako.

Kiskalitako eta argi-txakurrez betetako eremu latz honetan, ondo daki kazetari bakoitzak nola piztu eta nola baretu giroa. Euskera klaro batean: premiazkoa da kazetariak bitartekari-tza lanari eustea eta bakearen aldeko iritzia sortzea. Zeruko argia ke artean goibeldu baino lehenago. ■

Premiazkoa da kazetariak

bitartekaritza lanari eustea eta

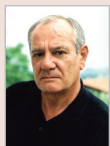
bakearen aldeko iritzia sortzea.

Zeruko argia ke artean

goibeldu baino lehenago

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

Esaten ikasi genuen Bidasoa zubi gabeko aldetik gurutzatu ondorengoentan, gure “etxera”ri min gainaz aho-sabaia joz. Senideak eta Ahai-deak ere batera erabiltzen hasi ginen. Nago eta naiz ere. Aurrerakuntzak. Aitzinamenduak. Aurtengo lehen larunbatean autobusez egin genuen San Mameseko ondoko plazara. Bi belaunaldi batera, ez nahasian, ekin genion bi kilometroko manifestari, Etxerat-ekoei debekatu eta auzolanean lehen auzoek orru egindakoari. Zapi zuridunak ikusi genituen aitzinetik pasatzen, gutxitan adierazteko aukeran pozak harturik desfilatzen. Lagun

Etxerat

zenbait tarteko, ezagun batzuk eta gainerakoetan oro kide. Aritmetikan dorpe, mundua iruditu zitzaidan ikusten nuen jendetza, biharamunean berrogei milatik gora osatzen ei genuena. Itzulian, autobusean noski, inor ez zegoen lo kuluxkarako, arrakastak dakarkigun euforia bizigarri. Elkarri agurtzeak ere nekea sortzen duen egoeran etxeratu ginen, batera zerbait bagarela jakitun eta berriro ere bateriak lepo eginda. Auzolanak berdinduko gaitu menu adostuan eta lanak zintzoki partekatzean inork inor baztertu eta iraindu gabe. Euskal presoak etxera Etxerat-ekin batera. Horra menua. ■